

brændt, førend Sprøiten kommer. Jeg vil ingenlunde paastaae, at det i intetsomhelst Tilfælde vil kunne forårsage Nytte, det er ingenlunde min Mening, men at den i det Hele taget vil kunne forårsage den Nytte, som dens Udgift medfører, og den Ulempe, den forårsager i flere Henseender, troer jeg ikke. Jeg udtalte mig forrige Gang, jeg havde Ordet, ikke udførligt derom, men jeg skal berøre det et Øieblik noget nærmere. Der er udtalt endogsaa i Paragraphen, at der skal være, om jeg forstaaer det ret, et Sprøitecorps, et Corps, som endogsaa kan tilsiges af Branddirecteuren til visse Tider og exercere, saaledes forstod jeg det idetmindste. Jeg maa virkelig tilstaae, at det, da jeg fik Die paa det, ikke var mig muligt at begribe, hvorledes det skulde organiseres paa Landet; jeg troer, at naar det kom til, at det praktisk skulde udføres, saa vilde det vise sig, at det ikke kunde gaae. De Herrer maae lægge Mærke til, at der er en himmelvid Forskjel imellem Landhoforhold og Kjøbstadforhold. Naar Befolkningen er saa nær samlet, at man hurtigt kan have den og Sprøiterne tilstede, saa kan noget Saadant være særdeles godt. Jeg skal bemærke, at der sidste Sommer opstod Ild i min Nærhed, og skjøndt der kom Sprøiter tilstede næsten strax efter, at Ilden var opstaaet, gif Bygningen dog tabt alligevel; jeg skal indrømme, at Vandmangelen dengang var overmaade stor, og at Skylden ogsaa noget kan ligge dert, og jeg er ogsaa vis paa, at sidste Sommer vilde det, selv om man havde haft Sprøiter overalt, dog i de fleste Tilfælde have viist sig, at de ingen Nytte vilde have gjort, men det ligger rigtignok særlig i den Vandmangel, som dengang fandtes overalt. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) meente, at vi skulde tage Loven, som den var, selv om den havde særlige Mangler, idet vi senere ved særlige Love kunde søge at afhjælpe disse Mangler, men det skulde jeg dog meget fraraade. Jeg har ofte paa den Maade hørt det høiterede Thing opfordret til at vedtage Love, men naar man saa senere har søgt Manglerne afhjulpne ved senere Love, saa har den Modstand altid reist sig mod saadanne Love, at den Lov, man vilde forandre, var givet saa nylig, at man ikke

kunde være bekendt, saa fort efter dens Udgivelse at erkjende, at den havde Mangler. Jeg er temmelig vis paa, at naar vi tage Loven med de Mangler, som den har, og vi næste Aar, naar det har viist sig, at den paa Grund af disse Mangler ikke er praktisk, komme og sige, at vi maae have Loven omændret, saa vil det ærede Medlem reise sig og sige: vi have saa nylig faaet Loven, at den ikke kan være saaledes indlevet i Befolkningen, at det er rigtigt klart for den, hvad den bethyder, og vi maae derfor vente længere, inden vi forlange saadanne særskilte Bestemmelser. Jeg skulde derfor meget opfordre til, at man seer at gjøre Loven saa klar, tydelig og praktisk som muligt, og ikke stoler paa senere at kunne ændre den ved særlige Love.

S. Pedersen: Sprøitesystemet, som agtes indført ved denne Lov, er noget Nyt, skjøndt ikke paa Papiret, idet det allerede for flere Aar siden har været under Behandling. Uagtet jeg hører til dem, der ikke underkjende Sprøiternes Betydning og heller ikke deres Nødvendighed, saa forekommer det mig dog, at de Bestemmelser, som indeholdes derom i Loven, deels ere ufyldstgjørende og deels saa dunkle, at det ikke er muligt at see, hvad Meningen egentlig er. Jeg kan ikke af Loven faae ud, hvilke Betingelser der skulle være tilstede for, at Sprøiter skulle anskaffes. Der staaer talt om Beliggenheden; sigtes derved til, at Naturforholdene ere gunstige, saaledes at der f. Ex. let kan skaffes Vand, eller skal derved forstaaes, at det er en tæt bebygget Egn? Det kan jo ikke nægtes, at Beliggenheden er et meget variabelt Begreb. Det forekommer mig, at ligesaa nødvendige som Sprøiterne ere i en tætbebygget By, hvor Forholdene ogsaa i Reglen ere saaledes, at det er let at skaffe Vand tilveie, ligesaa unødvendige ere de paa mange Steder i Jylland, hvor det endog i en stor Udstrækning hverten er muligt at skaffe det nødvendige Vand til Sprøiternes Betjening eller at anlægge Vandbeholdere, og det vil man let kunne slutte deraf, at der mange Steder er 8, 12, ja 14—16 Alen til Vandet i en Brønd. Hvor der er langt til Vand, er der i Reglen ogsaa en mere spredt og tynd Bebyggelse, og